

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 24 lutego 2013 roku Sąd Rejonowy w Skierniewicach IV Wydział Pracy w sprawie E. P. przeciwko Wojewódzkiemu Ośrodkowi Ruchu Drogowego w S. o przywrócenie do pracy i wynagrodzenie za czas pozostawania bez pracy odrzucił apelację powódki.

W uzasadnieniu tego orzeczenia Sąd Rejonowy wskazał, że zarządzeniem z dnia 7 stycznia 2014 roku pełnomocnik powódki został zobowiązany do uzupełnienia braków formalnych apelacji w terminie tygodnia pod rygorem jej odrzucenia przez wyjaśnienie w jakim zakresie został zaskarżony wyrok, ponieważ wskazując, iż apelacja dotyczyła całości wyroku podał wartość przedmiotu zaskarżenia na kwotę 39.600 zł odnoszącą się do jednego z roszczeń. Wysłany do niego odpis zarządzenia wrócił w dniu 20 lutego 2014 roku z adnotacją zwrot nie podjęto w terminie i uznany został za doręczony w dniu 29 stycznia 2014 roku. W dniu więc 5 lutego 2014 roku upłynął termin dla uzupełnienia braków formalnych apelacji.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł, jak w sentencji postanowienia.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniósł pełnomocnik powódki.

Zaskarżonemu orzeczeniu zarzucił naruszenie przepisów postępowania, mające istotny wpływ na treść orzeczenia tj. przepisu art. 370 k.p.c. w zw. z art. 130 § 2 k.p.c. poprzez ich niewłaściwe zastosowanie, co w konsekwencji doprowadziło do odrzucenia apelacji.

W uzasadnieniu zażalenia skarżący podniósł, że przesyłka sądowa nigdy do adresata nie dotarła. Nie było żadnych prób jej doręczenia. W skrzynce nie było ani pierwszego, ani drugiego awizo, nikt nie próbował jej doręczyć. Na powyższy sposób doręczenia przesyłki bez próby jej rzeczywistego doręczenia pełnomocnik powódki złożył reklamację. Ponadto skarżący wskazał, że na powyższą okoliczność dysponuje zeznaniami świadków. W siedzibie Kancelarii w godz. 9-17 jest dostępna osoba upoważniona do odbioru poczty, a skrzynka jest sprawdzana kilka razy w tygodniu i znajduje się dostępnym miejscu. W tym budynku prowadzone są 4 Kancelarie i doświadczają podobnych problemów. Problemy z nowym operatorem są faktem notoryjnym.

Mając powyższe na uwadze skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył co następuje:

- zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Przepis art. 370 k.p.c. nakazuje sądowi pierwszej instancji odrzucić na posiedzeniu niejawnym apelację wniesioną po upływie przepisanej terminu, nieopłaconą lub z innych przyczyn niedopuszczalną, jak również apelację, której braków strona nie uzupełniła w wyznaczonym terminie.

Z kolei art. 139 k.p.c. reguluje postępowanie wdrażane w przypadku niemożności doręczenia pisma w sposób właściwy lub zastępczy, zróżnicowane w zależności od tego, czy doręczenie dokonywane jest za pośrednictwem operatora publicznego lub innego operatora pocztowego, czy też w inny sposób (przez osoby zatrudnione w sądzie, komornika lub sądową służbę doręzeniową). W pierwszej sytuacji niedoręczone pismo składa się w placówce pocztowej danego operatora, a doręczane w inny sposób - w urzędzie właściwej gminy, umieszczając zawiadomienie o tym (awizo) w drzwiach mieszkania adresata lub w oddawczej skrzynce pocztowej ze wskazaniem, gdzie i kiedy pismo pozostawiono, oraz z pouczeniem, że należy je odebrać w terminie siedmiu dni od dnia umieszczenia zawiadomienia. Jeżeli w tym czasie adresat nie odbierze pisma, czynność zawiadomienia podlega powtórzeniu. Dwukrotne awizowanie przesyłki stanowi wystarczające spełnienie wymagań dotyczących doręczania pism sądowych przez pocztę, zapewniając realizację konstytucyjnej zasady prawa do sądu (post. SN 2 lipca 2009 roku, II UZ 20/09, niepubl.). Pozostawienie zawiadomienia o miejscu złożenia pisma w sposób przewidziany w art. 139 § 1 k.p.c. uzasadnia przyjęcie domniemania

faktycznego, że dotarło ono do adresata najpóźniej z dniem ustania przyczyny, która uniemożliwiła doręczenie zwykle (post. SN z 14 lutego 2002 roku, V CZ 14/02, L.). Doręczenie przewidziane w art. 139 § 1 k.p.c. oparte jest na domniemaniu, że pismo sądowe dotarło do rąk adresata i że w ten sposób doręczenie zostało dokonane prawidłowo. Domniemanie to jednak może być przez stronę obalone, a adresat może dowodzić, że pisma nie otrzymał i o nim nie wiedział, gdyż nie został o nim zawiadomiony przez urząd pocztowy, w którym przesyłka była złożona. Skuteczność doręczenia pisma sądowego przez jego złożenie w urzędzie pocztowym warunkuje stwierdzenie, że adresat w sposób nie budzący wątpliwości został zawiadomiony o nadejściu tego pisma oraz miejscu, w którym może je odebrać. Brak tego zawiadomienia, jak też wątpliwość czy dotarło ono do adresata czyni doręczenie bezskutecznym (post. SN z 24 stycznia 2002 roku, III CKN 66/01, L.; wyr. SN z 4 lipca 2002 roku, I CKN 861/00, L.).

W niniejszej sprawie powódka - pomimo prawidłowego wezwania do uzupełnienia braków formalnych apelacji – nie wykonała zobowiązania nałożonego przez Sąd. Stosowne wezwanie z dnia 7 stycznia 2014 roku zostało prawidłowo doręczone stronie powodowej. Korespondencję sądową w tym przedmiocie przesłano pełnomocnikowi powódki na jego aktualny – ujawniony w pozwie - adres. Pomimo podwójnego awizowania, przesyłka nie została jednak odebrana. Termin drugiej awizacji przesyłki upłynął bezskutecznie w dniu 29 stycznia 2014 roku. Słusznie więc uznano zarządzenie za doręczone w trybie art. 139 § 1 k.p.c. właśnie w tej dacie.

Zwrócić należy uwagę, że żalący nie udowodnił, iż z przyczyn od niego niezależnych przesyłka pocztowa nie dotarła, a co za tym idzie, iż doręczenie wezwania w trybie awizo było nieprawidłowe. Wbrew twierdzeniom skarżącego z załączonej do akt przesyłki wynika, że operator pocztowy dokonał dwukrotnej próby doręczenia pełnomocnikowi powódki przesyłki sądowej. Pierwsza awizacja miała miejsce w dniu 14 stycznia 2014 roku, zaś druga 22 stycznia 2014 roku i obie miały prawidłową formę pozostawienia informacji w tym zakresie w skrzynce pocztowej. Jednocześnie podnieść należy, że żalący nie wykazał, aby doszło do uchybień w prawidłowym doręczeniu korespondencji przez operatora pocztowego. Wprawdzie strona powodowa wykazała się inicjatywą procesową poprzez zgłoszenie reklamacji w dniu 24 marca 2014 roku, jednak do chwili wydania zaskarżonego postanowienia, a nawet do dnia rozpoznania zażalenia nie załączyła wyników postępowania reklamacyjnego. W związku tym nie jest możliwe jedynie na podstawie twierdzeń skarżącego uznanie, że faktycznie nie doszło do skutecznego doręczenia przesyłki z sądu.

Mając powyższe na uwadze uznać należy, że zaskarżone postanowienie jest uzasadnione; znajduje podstawę w wymienionych okolicznościach procesowych i prawidłowo zastosowanych przepisach prawa.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. oddalił zażalenie, jako bezzasadne.

Przewodniczący Sędziowie

Z/ Odpis postanowienia wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikom stron.